

Szeged, 1901. december 26. – Szeged, 1982. március 1.

Szülei 6 kat. hold földjükön paprikatermesztéssel és kikészítéssel foglalkoztak. Négy polgárit és népfőiskolát végzett. Szülei földjén ő is paprikatermesztéssel és -feldolgozással foglalkozott. A Szegedi Paprikakikészítők Egyesületének elnöke és a szegedi paprikabeváltó szövetkezet igazgatóságának tagja volt (1933–1945). A harmincas években csatlakozott a Független Kisgazdapárthoz; személyes kapcsolat fűzte Tildy Zoltánhoz és Dobi Istvánhoz. 1944 novemberében a Független Kisgazdapárt szegedi szervezetének egyik alapítója. 1944. december 16-án, a szegedi népgyűlésen beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1944. decembertől a szegedi árelenőrző bizottság tagja. Néhány társával újjászervezte a paprikabeváltó szövetkezetet (Szeged és Szeged Vidéki Paprikatermelők és Kikészítők Termelő és Értékesítő Szövetkezete), amelynek 1950-ig egyik vezetője volt. Az 1945. november 4-i választáskor nem került be a parlamentbe; pótképviselő lett. Folytatta a paprikatermelést, -kikészítést és -értékesítést. 1949–1950-ben földjét államosították, az a téesz kezelésébe került. A paprikabeváltó szövetkezet megszűnt. 1951-től gépkocsivezető a Tisza Volán Vállalatnál, onnan ment 1962-ben nyugdíjba. Nyugdíjazása után haláláig kertjében és a rokonok háztáji földjén dolgozott.